

DRUPA 1990

DRUPA 1990

Indledning

I 1990 var igen året, hvor der skulle afholdes grafisk messe i Düsseldorf. Allerede på det tidspunkt var det en kæmpe messe at komme igennem. Normalen var, at inden vi besøgte messen dengang, havde vi taget et overblik af de stande der skulle besøges. Hal 1 og 2 var altid øverst på listen, idet de indeholdte Heidelberg's nyeste trykmaskiner.

Da både min far og jeg var opvokset i den grafiske verden lå det jo lige for at spørge om han ville med til messe i Düsseldorf. Han fik pænt udgangstilladelse af min mor og fik oven i købet lommepenge med!

Det skulle senere vise sig, det blev hans sidste ferierejse.

Året er 1990 det var DRUPA år.

DRUPA står for Drück und Papier og havde været afholdt i Düsseldorf siden starten af 1950'erne. På messen kan ses og opleves det absolut ypperligste nyheder, der rører på sig indenfor den grafiske verden.

Dette år var ingen undtagelse.

I Hal 1 på messen havde Heidelberg som sædvanligt opstillet sine sidste nye offsetmaskiner. I den tid jeg var kommet på DRUPA-messen og efterfølgende, har Heidelberg altid haft Hal 1 og det er hallen man som grafisk person starter sin vandring i.

Jeg havde gennem en leverandør fået mulighed for at komme ind gratis på messen også anden dagen, men hverken min far eller jeg havde lyst til at være på messen i mere end en dag. Jeg havde inden vi ankom til messen noteret ned hvad der var af interesse for mig og disse udstillere gik jeg målrettet efter.

På messen er det ikke tilladt at fotografere. De eneste der ikke efterfuldte forbudet, det var de små japanere. Det var sjovt at se japanerne fare rundt med deres små kameraer og fotografere selv små kontakter.

Det morsomste var immervæk, når japanerne ikke kunne få deres trykmaskiner til at køre. Det

var lige som små myre, når de kravlede ud og ind af maskinerne, pillede i elektronikken eller bare stod lamslået og kikkede på.

Slut med messe for denne gang.

Jeg havde lejet hotelværelser i Aachen, der lå en times kørsel fra Düsseldorf. Inden vi kørte tilbage mod Aachen, smuttede vi et lille stykke ned ad Rhinen syd for Bonn på den sydlige side af floden. Vi skulle lige have luft i lungerne igen efter messen.

Hotellet i Aachen var blevet omdannet til en asiatisk restaurant. Om aftenen besluttede vi at spise i restauranten fremfor at finde et andet spisested. Jeg lokkede mig far til at vælge en menu bestående af flere små retter. Der var rigelig mad. Han kunne bare lade det stå han ikke kunne lide. Det blev den helt store opsats der blev stillet fra og der blev læst specialiteter på opsatsen. - Og vi drak vin til maden!

Da vi efter et par timer havde arbejdet os gennem menuen, kom tjeneren grinende og spurgte om vi var blevet mætte!

Næste dag stemplede vi ud af hotellet. Til morgenmaden spurgte jeg min far, om han havde lyst til at køre ud til Normandiet og se invasionskysten. Jeg vidste han altid havde ønsket at komme til Normandiet. Han syntes det var for langt at køre. Vi skulle være hjemme senest 5 dage senere og det ville tage en dag ud og en dag den anden vej. Det blev fra-valgt. I stedet foreslog jeg vi kørte bag ind i Belgien

ned mod Eupen og lunte stille og roligt ned gennem Belgien og ind i Tyskland indtil vi ramte Trier og Mosel floden. Hvilket vi så gjorde.

Sidst på eftermiddagen var det igen tid for at finde et logi til natten. Efter vi havde forladt Trier, kørte vi op langs med Mosel floden og fandt et rigtig lækkert lille hotel ved flodbredden i byen Schweich. De havde kun et 4-sengs værelse tilbage, som vi tog.

Udover vi indtog et lok....brædt af en jägerschnitzel mit gemüse und alles, havde de en helt fremragende let Moselvin. Vi kom til at dele 2 flasker denne aften.

Næste dag stod den på Mosel-tur! Jeg havde aldrig kørt turen fra bunden af Mosel floden og op til Koblenz. Den årstid vi var af sted, i april/maj, var foråret lige ankommet. Der var kommet blade på træer og buske. Vinstokkene kunne vi se var ved at springe ud - det var et rigtig godt vejr for en Mosel tur.

Stille og roligt bevæger vi os op langs floden. Vi gør ophold i nogle af de små, men spændende byer. Vejen skifter mellem den østlige og den vestlige side af floden. Første stop gør vi Traben-Trarbach og det andet i Cochem. Begge byer for at finde noget vin at hjemtage. Mellem vinmarker og gennem et hav af små byer rammer vi motorvejen lidt syd for Koblenz og hopper op på motorvej for at komme op mod Kassel. Fra Koblenz kører vi mod Limburg og videre mod Giessen, hvor vi kort efter rammer A7 og kører mod Kassel. Ved Autobahn Rasthaus Kirchheim holder vi ind for natten. Det er blevet meget

sidst på eftermiddagen, så en overnatning og noget foder vil gøre godt.

Efter morgenmaden næste dag står den på standardturen til Danmark. Der er 800 km hjem til Grenå som sædvanligt - vi har prøvet det nogle gange.

Nord for Hannover lige efter Autobahn frakørslen mod Braunschweig og Berlin gjorde vi rast. Vi er i april/maj 1990 og pigtråden mellem Øst- og Vesttyskland har været væk i et halvt års tid. Pludselig mens vi sidder der og nyder en lille en til næsen og en pilsner svinger en Trabant i på rastepladsen. Ud træder et par østtyskere, der vil spørge om vej mod Berlin! Det viste sig de for første gang havde muligt i bil at komme på den anden side af pigtråden, der ikke var der mere. Men de havde et seriøst problem. Det kort de kørte efter, havde ikke indtegnet nogen autobahn'en mod Berlin. Kortet de kørte efter var fra 1936! Jeg forklarede dem, at de skulle fortsætte til næste frakørsel, tage den, køre over broen og tilbage mod Hannover og så fik de mit kort, der var af nyere dato.

Efterskrift ...

Tre dage efter hjemkomsten skulle mine forældre passe den mindste datter, mens jeg havde et par forretninger, der skulle klares.

Aftalen blev, at jeg til aften skulle lave mad til os fire. Det var et utroligt godt vejr den fredag, rigtigt dansk forårsvej til at sidde ude under åben himmel og spise. Inden mine forældre drog af sted sammen med

Anita til havnen, havde jeg fortalt dem, den kom til at stå på italiensk lasagne til aften. Det havde min far aldrig fået, men accepterede menuen!

Der blev fremstillet lasagne i det helt store fad, helt fra bunden af.

Bænket omkring bordet med den italienske rødvin trukket op, gik vi til fadet. Min far der ikke var til alt

det nymodens mad, skulle helst have brun sovs og kartofler, spiste to portioner og han kunne godt lide lasagnen.

Efter et stykke tid lægger far kniv og gaffel fra sig på tallerkenen, løfter glasset og siger skål og tak for mad. Stiller glasset fra sig og går bort lige så stille ...

... men vi havde en god tur sammen til Düsseldorf!

